

16. ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යයේ ත්‍රි රාශිය

සහජාතින්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ය, පුරේජාතින්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ය, රූප ජීවිතේන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍ය යැයි ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය තෙවැදෑරුම් වේ. එයින් සහජාතින්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යයේ ත්‍රි රාශිය මෙසේ ය.

ජීවිතේන්ද්‍රිය වෛතසික ය, චිත්ත ය, වේදනාව ය, ශ්‍රද්ධාව ය, චීර්ය ය, ස්මෘතිය ය, ඒකාග්‍රතාව ය, ප්‍රඥාව ය, යන නාමේන්ද්‍රිය ධර්මයෝ සහජාතින්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ ය.

එකුන්අනු චිත්ත ය, වෛතසික දෙපණස ය, චිත්තජ රූපය, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපය යන මොවුහු සහජාතින්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යයෝත්පන්නයෝ ය.

බාහිර රූප ය, ආභාරජ රූප ය, සෘතුජ රූප ය, අසංඥ සත්ත්ව කර්මජ රූප ය, ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූප ය යන මොවුහු සහජාතින්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යයේ ප්‍රත්‍යනීකයෝ ය.

ඉන්ද්‍රියපච්චයෝ - ඉන්ද්‍රිය - ඊශ්වර වේ, ඉති - එබැවින්, ඉන්ද්‍රියං - ඉන්ද්‍රිය නම් වේ. එක්බැවු ප්‍රසාද රූපය පැහැදිලිව පවතින විට එක්බැවු විඤ්ඤාණය විසින් රූපාරම්භණ මනාව අරමුණු කරනු ලැබේ. දැකීමේ කැමැත්ත කොතරම් බලවත් වුවද එක්සු ප්‍රසාදය මනාව නොපැවතුණහොත් දර්ශන කෘත්‍යය දුබල වේ. එබැවින් එක්බැවු ප්‍රසාදයට දර්ශන කෘත්‍යයෙහි ඊශ්වරත්වයක් ඇත. මෙසේ වූ කල්හි තමාට අදාළ වන්නා වූ කෘත්‍යයෙහි තමාගේ අභිමතය ඉටුවන පරිදි ඊශ්වරත්වයක් දක්වන්නා වූ ශක්තිය ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය නම් වේ. උදහරණයක් ලෙස අමාත්‍යවරුන්ට ස්වකීය විෂයයෙහි ඊශ්වරත්වයක් පැවතීම මෙහි. අදාළ කෘත්‍යයෙහි ඊශ්වරත්වය පිළිබඳව අභිධර්මාර්ථ සංග්‍රහ සමූච්චය කාණ්ඩ භාෂා ටීකාවේ දැක්වීය. අධිපති සහ ඉන්ද්‍රිය ශක්ති විශේෂය පිළිබඳව ද එහි ම අධිපති ධර්මයන් පිළිබඳව විස්තරයේ දී දක්වන ලදී.

සහජාතින්ද්‍රිය - තමා හා සමඟ එක්ව උපදින ධර්මයන්ට ඊශ්වරත්වයක් දක්වන්නා වූ ධර්මයෝ සහජාතින්ද්‍රිය නම් වේ. මේ සඳහා ලැබෙන පරමාර්ථ ධර්ම වනුයේ නාම ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් ය.

ප්‍රත්‍ය-ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න - ලෝභ මූල ප්‍රථම සිත, වෛතසික සහ චිත්තජ රූප උපදින විට එහි ඇතුළත් වන ජීවිතේන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය වේ.

සෙසු සිත්, වෛතසික චිත්තජ රූප ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න වේ. මේ ආදී වශයෙන් වේදනා ප්‍රත්‍යය -පෙ- විරිය ප්‍රත්‍යය -පෙ- ඒකග්‍රතාව ප්‍රත්‍යය -පෙ- සෙසු ලෝභ මූල ප්‍රථම සිත, වෛතසික හා චිත්තජ රූප ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න වේ. ශ්‍රද්ධා, සති, ප්‍රඥාවෝ ලෝභ මූල සිත සමඟ නො යෙදේ. ඒ ශ්‍රද්ධා, සති, ප්‍රඥාව යෙදෙන මහාකුසල සිත් ආදියෙහි ශ්‍රද්ධාදිය ද ප්‍රත්‍යය පැත්තේ ඇතුළත් කළ යුතුය. ප්‍රතිසන්ධි සිත උපදින අවස්ථාවේ ද ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයන් ඇතුළත් කළ යුතුය. අරූප භූමියෙහි පහළ වන විටදී ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න සදහා රූප ඇතුළත් නොවේ.

පුරේජාතිඥිය ත්‍රි රාශිය

අතීත භවාංග චිත්තය හා උපදනා මධ්‍යමායුෂ්ක පඤ්ච ප්‍රසාදයෝ පුරේජාතිඥිය ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ ය. ද්විපඤ්ච විඤ්ඤාණය හා සර්ව චිත්ත සාධාරණ වෛතසික සත පුරේජාතිඥිය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යයෝත්පන්නයෝ ය.

ද්විපඤ්ච විඤ්ඤාණයෙන්ගෙන් අන්‍ය වූ එකුත් අසූ චිත්ත ය, වෛතසික දෙපණසය, චිත්තජ රූපය, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූප ය, බාහිර රූප ය, ආහාරජ රූප ය, සෘතුජ රූප ය, අසංඥ සත්ත්ව කර්මජ රූප ය, ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූප ය යන මොවුහු පුරේජාතිඥිය ප්‍රත්‍යයේ ප්‍රත්‍යානීක ධර්මයෝ ය.

පුරේජාතිඥිය - වක්ඛුද්වාරක චිත්ත විචියෙහි වක්ඛු විඤ්ඤාණය වක්ඛු වස්තුව නිශ්‍රය කරගනියි. එම වක්ඛු වස්තුව වක්ඛුවිඤ්ඤාණාදී ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න ඉපදීමට පෙර උපදින බැවින් පුරේජාත ප්‍රත්‍යය ද වේ. දර්ශන කෘත්‍යයෙහිදී ඊශ්වරත්වය හේතුවෙන් ඉඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ද වේ. එබැවින් මෙහි පුරේජාත ඉඤ්ඤ ශක්තිය ඇත. සෝත, සාන, ජීවිතා, කාය වස්තූන් ද මෙම ක්‍රමයෙන් දතයුතු වේ. මධ්‍යමායුෂ්කයෙහි අදහස නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයේ දී කී අයුරින් ගත යුතු වේ. වක්ඛු විඤ්ඤාණය පහළ වීමට පෙර ඉපිද ස්ථිතියට පැමිණ වක්ඛු වස්තුව ප්‍රත්‍යය වේ. වක්ඛු විඤ්ඤාණය සත සර්වචිත්ත සාධාරණ වෛතසික සත ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න වේ. මේ ක්‍රමයෙන් ප්‍රත්‍ය ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න වන ආකාරය දතයුතු වේ.

රූප ජීවිතීන්ද්‍රිය ත්‍රි රාශිය

ජීවිතීන්ද්‍රිය රූපය, රූප ජීවිතීන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය නම් වේ. කර්මජ කලාපයන්හි ජීවිතීන්ද්‍රියෙන් අන්‍ය රූපයෝ රූප ජීවිතීන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යයේ ප්‍රත්‍යයෝත්පන්නයේ ය. එකුන්අනු චිත්ත ය, වෛතසික දෙපනස ය, චිත්තජ රූප ය, බාහිර රූප ය, ආභාරජ රූප ය, සාකුජ රූප ය, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ, අසංඥ සත්ත්ව කර්මජ, ප්‍රචාන්ති කර්මජ රූපයන්හි ඇත්තාවූ ජීවිතීන්ද්‍රිය රූපයෝ ය යන මොහු රූප ජීවිතීන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යයේ ප්‍රත්‍යනීකයෝ ය.

රූපජීවිතීන්ද්‍රිය - ප්‍රචාන්ති කාලය හෝ වේවා, ප්‍රතිසන්ධි කාලය හෝ වේවා කර්මජ රූප කලාප උපදින සෑම අවස්ථාවක දී ම ජීවිත රූප පවතියි. ඒ ජීවිත රූප සියල්ල තමාගේ කලාපයේ ඇතුළත් කර්මජ රූපයන් රක්‍ෂා කරයි. රක්‍ෂා කරන්නා වූ කාන්‍යයෙහි ඊශ්වරත්වය පවත්වයි. එබැවින් ප්‍රචාන්ති ප්‍රතිසන්ධි වශයෙන් ඇති සියලු ජීවිත රූපයන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එම ජීවිත රූපය සෑම විටක දී ම ප්‍රත්‍යය විම හේතුවෙන් ප්‍රත්‍යයෝත්පන්නයන්හි ඇතුළත් නොවී ප්‍රත්‍යනීකයන්හි ඇතුළත් වේ. (ප්‍රත්‍යනීකයෙහි “ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ අසංඥ සත්ත්ව කර්මජ ප්‍රචාන්ති කර්මජ රූපයන්හි ඇත්තාවූ ජීවිතීන්ද්‍රිය රූපයෝ ය” යැයි දැක්වෙනුයේ ඒ ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වන්නා වූ ජීවිතීන්ද්‍රිය යි. ප්‍රතිසන්ධි රූප කලාපවල ඇති ජීවිතීන්ද්‍රිය, ප්‍රචාන්ති රූප කලාපවල ඇති ජීවිතීන්ද්‍රිය ඉන් දැක්වුණි.) වක්‍ර දසක කලාපයේ ඇති ජීවිතරූපය ප්‍රත්‍යය වේ. ජීවිත රූපයෙන් අන්‍ය වූ, එම කලාපයේ ඇති කර්මජ රූප නවය ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න වේ. සෝත දසකාදී කර්මජ රූප කලාප අටෙහි ද මෙම ක්‍රමයට අනුව ගත යුතු වේ.

රූපජීවිතීන්ද්‍රිය වෙන් කොට දැක්වීමට හේතුව - රූපජීවිතීන්ද්‍රිය තමා සමඟ උපදින කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන බැවින් සහජාතීන්ද්‍රියෙහි ඇතුළත් වීමට සුදුසු නො වේ ද? කවර හේතුවක් නිසා වෙන් ව දැක්වනා ලද්දේ ද? යනුවෙන් පැනසකි. පිළිතුර වනාහි - ජීවිත රූපය තමා සමඟ ඉපදෙන ඒක කලාපගත කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වූයේ නමුදු නාම ඉන්ද්‍රියන් මෙන් උත්පාද ක්ෂණයේදී ප්‍රත්‍යය නොවේ. ඕජාව තමා සමඟ පවතින්නා වූ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන්නාක් මෙන් මෙම ජීවිත රූපය ද ස්ථිති ක්ෂණයට පැමිණි පසු අනුපාලක උපස්ථම්භකත්වයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එබැවින් ජීවිත රූපය සහජාත පුරේජාත යන දෙකෙහි ම ඇතුළත් නොකොට වෙනම දැක්වන ලදහ.

අභිධම්මත්ථවිභාවිනී - රූපජීවිතිඤ්ඤාං චෙත්ථ ඕජාවිය ධීතික්ඛණේ උපකාරකත්තා සහජාතපච්චයෙසු න ගස්භතීති විසුං චුත්තං.

භාවිඤ්ඤා දෙක ප්‍රත්‍යය නොවේ - ලිඛිත, නිමිත්ත, කුත්ත, ආකප්පයෝ භාවරූපයන්ගේ ඵලයයි. එබැවින් "ඉත්ථිඤ්ඤා සහ පුරිසිඤ්ඤා ඉඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය වේ, ලිඛිතාදිය ඉඤ්ඤා ප්‍රත්‍යයේ ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න වේ" යැයි කීමට සුදුසු නො වේ ද යැයි පැනයකි. පිළිතුර නම් - මෙම ඉඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය අත්ථි ප්‍රත්‍යයෙහි ඇතුළත් වීම හේතුවෙන් ඉඤ්ඤා ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍ය චූච්චොත් අත්ථි ප්‍රත්‍යය ද පැවතිය යුතු වේ. අත්ථි ප්‍රත්‍යය වනාහි ප්‍රත්‍ය ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න දෙක ම උත්පාදයේ දී හෝ ස්ථිතිකයේ දී හෝ විද්‍යමාන කරවයි. භාවරූපයෝ ප්‍රතිසන්ධි ඝණයේදී උපදියි. ඒ ප්‍රතිසන්ධි ඝණයේදී ලිඛිතාදිය තවමත් පහළ වී නොමැත. මෙසේ භාවරූප පහළ වන අවස්ථාවේදී ලිඛිතාදිය තවමත් ප්‍රකටව නොමැති බැවින් අස්ථි ස්වභාවය නොපැමිණි බැවින් භාවරූපයෝ ලිඛිතාදීන්ට ඉඤ්ඤා ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය නොවේ.

වෝදනාව පිණිස - "ප්‍රත්‍ය ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න විද්‍යමාන චූ කල ම ප්‍රත්‍යය වේ" ය යන්න නිවැරදි නම් භාවදසක කලාපයේ තමා සමඟ උපදින රූප නවයට ද, ඕජාව කලාපයක විද්‍යමාන වන විට රූපයන්ට උපස්ථම්භනය වන්නාක් මෙන් කලාපයක ඇති රූපයන්ට උපස්ථම්භක වශයෙන් ප්‍රත්‍යය විය යුතු වේ ද" යැයි වෝදනාවකි. පිළිතුර නම් තමා සමඟ උපදින රූප නවයට ද වෙනත් කලාපයක උපදුණු රූපයන්ට ද කවර ආකාරයකින්දුරු ඊශ්වරත්වයක් නොදක්වන බැවින් තමා හා උපදින රූපයන්ට ද, වෙනත් කලාපය කුළ ඇති රූපයන්ට ද භාවරූපය ප්‍රත්‍යය නො වේ.

මූලටිකා - යස්මා පත භාවදසකෙපි රූපානං ඉත්ථිඤ්ඤාං න ජනකං, නාපි අනුපාලකං උපත්ථම්භකං වා, න ච අඤ්ඤාකලාපරූපානං, තස්මා තං ජීවිතිඤ්ඤාං විය සකලාපරූපානං ආභාරො විය වා කලාපන්තරරූපානාඤ්ච ඉඤ්ඤාඅත්ථිඅවිගතපච්චයොති න චුත්තං. එස නයො පුරිසිඤ්ඤායපි.

ඉඤ්ඤා ශක්තිය නොමැති වුව ද ඉඤ්ඤා නම ලැබීම - ලිඛිතාදීන්ට ප්‍රත්‍යය නොවී, තමා හා උපදනා ධර්මයන්ට ද ප්‍රත්‍ය නොවන්නා වූ මෙම භාවරූප දෙකට කවර හේතුවක් නිසා ඉඤ්ඤා යන නම ලැබෙන්නේ ද? පිළිතුර නම් - භාව රූප දෙක ඉඤ්ඤා ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය නොවුණ ද සුත්‍රාන්තික නයෙන් පකතුපනිශ්‍රය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙමින් ඊශ්වරත්වයක් පවත්වන බැවින් ඉඤ්ඤා යන නාමය ලැබේ. විස්තර කියන්නෙමි - ස්ත්‍රී භාවරූප පහළ වූ සන්තානයක

ඒ භාව රූපයන්ගේ ශක්තියෙන් ලිඛිත, නිමිත්ත, කුත්ත, ආකප්ප ආදිය සිහිත්ව හා මෘදුව පවතියි. මෙසේ පුරුෂ භාව රූප පහළ වන සන්තානයක ඒ භාව රූපයන්ගේ ශක්තියෙන් ලිඛිතාදී ඵලයන් මහත්ව හා රඵව පවතියි. මෙසේ භාව රූපයන් විසින් "මගේ සන්තානයෙහි ලිඛිතාදිය මේ ආකාරයට විය යුතු වේ ය" යනුවෙන් සැලසුම් නොකළ ද සැලසුම් කරන්නාක් මෙන් පවතින බැවින් සුත්රාන්තික පකතූපනිග්‍රය ශක්තියෙන් බලපවත්වන බැවින් ලිඛිතාදිය ඊශ්වරත්වයක් ඇති ඉන්ද්‍රිය ධර්මය යැයි කියනු ලබයි.